

ÜZENET

**A VENEZUELAI
MAGYAR
EVANGÉLIUMI
KERESZTYÉNEKHEZ**

XXXIX.évf.
4. szám
1990.

KONFIRMÁCIÓ

Keresztelések alkalmával szüleitek kívánságára lettetek Isten szövetségének, a keresztyén anyaszentegyháznak tagjaivá. Kijelentitek-e most, hogy ebben a szövetségben meg akartok maradni, követni kívánjátok Krisztust és vallást tesztek Róla?

Felelet: Kijelentem.

Ígéritek-e, fogadjátok-e, hogy Jézus Krisztus követői, protestáns, azaz: evangélikus, illetve református anyaszentegyházunknak egész életetekben hűséges, úrvacsorával rendszeresen élő, szolgáló és áldozatra kész tagjai lesztek?

Felelet: Ígérem és fogadom.

A KARMEL HEGYÉN

Olvasandó: 1 Királyok 18,21-46

Nincs az egész Ószövetségben még egy ilyen ember, mint Illés, és ilyen esemény sincs még egy, ahol Isten teljhatalma ekkora erővel tenne tanúságot önmagáról. Mutassuk fel fő részleteit.

Micsoda verbuváló erő, királyt, a Baal prófétákat, s az egész népet egy helyre gyűjtő hatalom! Azután elevenbe vág és felráz a kérdés: meddig sántikáltok két bottal? Döntsetek: vagy-vagy! A nép egy szót sem szól rá, de a némaság nem elzárkózás, vagy közöny, inkább megrendültség. S mily biztos a dolgában Illés, egy szál maga viszi döntésre a küzdelmet úgy, hogy minden eláryt átenged: ti vagytok többen, kezdjétek ti! A késhegyig menő küzdelemben még ingerli is az oltáruk körül bukdácsoló ellenfeleit. Amíg azok vérük serkenéséig gyötrik magukat, önkívületben üvöltve kényszerítenék istenüket a válaszára. Ám hogyan adjon feleletet olyan isten, akit emberi képzelet faragott ki magának?

Azután magához hívja a megrendülten figyelő, szótlan sokaságot. Határozott mozdulatokkal „gyógyítja meg” a Jahve lerombolt oltárát, amely- az ígéből kitetszőleg- valaha ott állhatott, csak el volt hanyagolva. Mint az ifjú Józsué, aki 12 követ állított fel a Jordán közepén, miután bevitte a népet az ígélet földjére-, úgy ragad meg most ő maga 12 követ és az oltárt megépíti. Mindent elkészít az áldozathoz, s megtesz mindent, hogy meggyulladását megnehezítse. Mert válaszként tűz kell, az eső majd jön a győzelem után kisvártatva. A meghallgattatás rendíthetetlen bizonyosságában kiált az Úrhoz. S a tűz nem késik, felemészti az oltárt mindenestől. A hatás leírhatatlan. A sokaság földre hull, s csak enyhit tud mondani: Jahve az Isten!

Ámde miként értsük a Baal-próféták lemészárlását? Nos Illés ember volt, mint mi. Ezért felhatalmazásunk van rá, hogy megkeressük, mi benne a követendő, s mi nem.

Illés itt minden mozdulatában rendkívül lenyűgöző, de erő van abban is, mikor győzelme helyén sajátos helyzetben, fejét a térdei közé szorítva imádkozik.

Tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, és Isten félelmében tegyük teljessé megszentelődésünket.

(Szabó Andor: „Lábam előtt mécses a Te Igéd”)

Imádkozzunk!

Köszönjük, Urunk, hogy minden embert úgy teremtettél: vágyakozzon a tisztaságra, a jóságra. Kérünk, bocsásd meg, hogy ezt a kívánságot sokszor elfojtjuk önmagunkban és engedünk a bűn vonzásának. Add, hogy a Tőled kapott erővel és Lélekkel megtisztulhassunk mindentől, ami Téged megsomorít életünkben.

Ámen.

HÍREK

Az otthoni Református Egyházban hamarosan nagyarányú tisztújítás várható.

A Református Sajtóosztály segítségével az utóbbi időben 120 ezer Bibliát szállítottak Erdélybe 13.600.000 Ft. értékben, egyéb könyveket pedig 14 millió Ft. értékben.

A budapesti igazságügy-miniszter idén áprilisban elrendelte, hogy a büntetés-végrehajtási intézetekben minden fogvatartott számára tegyék lehetővé az istentiszteleteken való részvételt és az egyéni lelkigondozás igénybevételét, valamint a vallás gyakorlásához szükséges könyvek és kegytárgyak tartását. Az országos rendőrfőkapitány pedig intézkedett a rendőrségi fogdáknak elhelyezett közötti folyamatos lelkipásztori tevékenység biztosításáról.

alakult meg gyülekezetünk első, ideiglenes presbitériuma. Erre az eseményre ISTEN IRÁNTI HÁLÁVAL emlékezünk, az egykori jegyzőkönyv rövidített szövegének ismertetésével:

Jegyzőkönyv.

Felvettük Caracasban (Pedrera a Muñoz) az Amerikai Protestáns Misszió Templomának tanácsstermében 1950. évi július hó 9-én d.u. 5 órakor az Amerikai Protestáns Misszió kebelében működő "Venezuelai Első Magyar Protestáns Egyházközség" id. presbiteriumának üléséről.

Jelen voltak: dr. Nyerges Miklós, Varga László, dr. Harcsár Ferenc, dr. Kontra Kálmán, dr. Helvey Miklós, dr. Izsák Olivér, dr. Pálffy János, Szakonyi István, dr. Gavallér Béla, Tóth Lajos, mint az id. presbiterium tagjai, azonkívül az egyházközség tagjai közül számosan.

Dr. Nyerges Miklós id. gondnok az ülést megnyitja. Közli, hogy az id. presbiterium és id. iskolaszék az eddigi vezetőség 14. és 15. sz. körleveleiben előírt módon, tehát az adott lehetőségek szerinti egyenlő jogok gyakorlásával, törvényesen megejtett választás útján megalakult. Bejelenti, hogy Tihanyi Ernő atyánkfia nincsen abban a helyzetben, hogy ellenőri teendőit gyakorolhassa s azért javasolja Tóth Lajos megbízását.

(...) Gondnok megállapítja, hogy az ideiglenes presbiterium tagjai a presbiteri esküt a mai Istentisztelet keretében a gyülekezet előtt letették.

1) Határozat:

Az id. presbiterium megállapítja a fentiek szerint történt megalakulását.

2) dr. Harcsár Ferenc pénztárnok presbiter, mint az előkészítő bizottság vezetője, ismerteti az egyházközség megalakulását megelőző tevékenységét, előterjeszti számadását s kéri felmentvényének megadását.

2) Határozat.

Az id. presbiterium elismerését fejezi ki és köszönetet mond dr. Harcsár Ferencnek eddigi közismerten értékes tevékenységéért, megállapítván, hogy az egyházközség megalakulása és szép fejlődése csaknem telje-

sen dr. Harcsár Ferenc érdeme. Az átvizsgált pénztárkönyv szerinti számadást jóváhagyja s dr. Harcsár Ferenc részére a felmentvényt megadja. Egyben megbízza dr. Harcsár Ferencet a szervezési munkának az id. presb. nevében leendő tovább folytatására.

3) Gondnok felkérésére dr. Harcsár Ferenc presbiter ismertette néh. dr. Dienes Barna, Nagy Sándor, Szigethy Béla, dr. Tunyogi Csapó András és Balázs József lelkész urakkal az egyházközség részére lelkész kiküldése és meghívása tárgyában folytatott levelezések tartalmát.

Az id. presb. megállapítja, hogy az adott lehetőségekhez képest minden megtörtént annak érdekében, hogy az egyházközség lelkészt kapjon, de az ez iránti lépések különféle okokból nem vezettek eredményre, sőt dr. Tunyogi Csapó András csaknem véglegesnek tekinthető visszalépése következtében erre jelenleg közeli remény sincsen.

Id. presb. felkéri és megbízza dr. Nyerges Miklós gondnokot és dr. Harcsár Ferenc presbitert, hogy az id. presb. nevében továbbra is mindent kövessenek el abban az irányban, hogy az egyházközség lelkészt kapjon.

Az illetékeseknek tudniuk kell, és meg kell érteniük hogy az igen nehéz körülmények között megindult és szép eredményt elért egyházszervezés eddigi eredménye lenne veszélyeztetve ha az egyházközség hosszabb időn át lelkész nélkül maradna. Ennek kétségtelen jelei máris tapasztalhatók, mert a lelkész munkáját nem pótolhatja az egyháztagok bármely lelkes és odaadó munkája sem.

4) Szakonyi István presbiter javasolja, hogy az egyházközség a lehetőséghez és anyagi helyzetéhez képest támogassa az anyaegyházat. Dr. Izsák Olivér presbiter és mások hozzászólása után az id. presb. a fenti javaslatot az egyházközség kezdeti nehézségeire való tekintettel nem teszi magáévá.

5) Gondnok javasolja, hogy az id. presb. minden hónapban egyszer, a szokásos Istentiszteletek után tartson rendes üléseket, rendkívüli üléseket pedig a szükséghez képest a gondnok meghívására. A meghívások körlevelél útján történnek.

6) Határozat:

Id. presb. a gondnok javaslata értelmében határoz.

Ezután a gondnok a jegyzőkönyv hitelesítésére Varga László és dr. Izsák Olivér presbitereket kéri fel, majd az ülést berekeszti.

Kmft.

A jkv. aláíratott és hitelesítettett.

ÜZENET A MÚLTUNKBÓL

Nem csak a szavak üzennek, néha az események is. Az, hogy 1990. júliusában megemlékezhetünk 1950. július 9-ről, amikor összegyűlt a caracasi protestáns magyarság legelső presbitériuma, ez egyúttal ilyen üzenet is. Az, hogy templom nélkül, lelkész nélkül, anyagi alap nélkül, a betevő falatért küzdő tagokkal megszületett egy presbitérium, számunkra több, mint egy poros, régi jegyzőkönyv felelevenítése. Sokkal inkább: üzenet a múltból. Azt üzeni nekünk: ahol van hit és akarat, ott van és lesz gyülekezet. Előbb volt nálunk gyülekezet, mint saját templom, saját lelkész vagy pénzügyi alap, de mindez elérhető lett, mert megvolt a hit és megvolt az akarat.

Mindekinek üzennek valamit negyven év távolságából. A közömböseknél: negyven évi túlélés, fejlődés, termékeny munka bizonyítja, hogy erre a gyülekezetre fontos szerep lett kiróva. A közömbösség egy téglát vett volna ki a közösség alapjaiból.

A kishitűeknek is megy egy üzenet: négy évtized után a világ, és benne hazánk, azért változhatott meg mert milliók hittek abban, hogy ez a változás el fog jönni. Kishitű milliók még sohasem tudtak a szabadság felé haladni, és ha a gondviselés ajándékként ezt meg is kapták, elfecsérelték, nem is tudtak mit kezdeni vele. Disznók elé gyöngyöt... (Máté ev. 7. fejezet 6. vers).

De még azok számára is van üzenet, akik éveken át hívón munkálkodtak, mint a bibliai éber szüzek égve tartották a mécseszt. Vigyázzunk! A Biblia nem mondta

hogy amikor elérkezik a várva várt pillanat, elolthatjuk a mécsesst és mehetünk aludni. Minden feladat bevégezése egyúttal egy újabb felelősségteljes feladat kezdete.

Lelkészünk egy prédikációjában néhány negatívnak tűnő statisztikai adatot mondott el, de nem azért, hogy kishitűen beletörődjünk, vagy, hogy "amúgy is mindegy" közömbösségbe fulladjunk. Sok más, de éppen ilyen súlyos negatívumot lehetett volna elmondani ezelőtt negyven évvel, de volt hit, volt akarat, és negyven hosszú év után is itt vagyunk még. Ha bennünk is ugyanilyen erős hit, ugyanakkora akaraterő van, munkánk tovább is gyümölcsözőni fog.

Dr. Vladár Pál
Gondnok.

BEVALLOM NEM TUDTAM, hogy ki és mikor írta a SZÉKELY HIMNUSZt, egészen addig, amíg a kezembe nem került a "168 óra" című budapesti hetilap ezévi, május elseji száma. Ebből megtudtam, hogy a szöveget (egyetlen versszakot) Csanády György, a dallamot Mihalik Kálmán szerezte. A Székely Himnusz Magyarországon több, mint negyven évig csak a "föld alatt" élhetet, így több változata is elterjedt. A "168 óra" nyomán most mi is közöljük az eredeti, hiteles szövegét a népszerű - és sajnos még mindig fájdalmasan aktuális - éneknek.

Ki tudja merre, merre visz a végzet,
göröngyös úton sötét éjjelen.
Segítsd még egyszer győzelemre néped,
Csaba király a csillagösvényen.
Maroknyi székely porlik, mint a szikla
népek harcától zajló tengeren,
Fejünk az ár ezerszer elborítja,
Ne hagyj el Erdélyt, Erdélyt Istenem!

Újabb vidéki út - „magyar munka”

Alig néhány héttel azután, hogy megérkeztünk Venezuelába, telefonált egy asszonytestvérünk Acariguából: hallotta, hogy megjött a lelkész, érdeklődik, hogy mikor látogatom meg őket. Azt sem tudtam, hogy ez a város északon van-e vagy délen, de jólesett beszélgetni ezzel az (akkor még) ismeretlen hanggal. Ki is faggattam: hány gyermeke, hány unokája van. Kérésüket azonban csak sokára tudtam teljesíteni, ez év május 27-én este, a valenciai istentisztelet után indultam el az Acarigua - Turen - Acarigua - Barquisimeto - San Felipe - Valencia - Caracas körútra. (A telefonáló nőtestvérünk azon kevesek közé tartozik, akik - ha tehetik - a távoli Acariguából is eljönnek a valenciai istentiszteletre, hosszú autóbuszozás árán.)

Acariguában többen is vállalkoztak arra, hogy elkalauzolnak a város és környéke magyarjaihoz. Különösen a szállásadó családnak tartozom sok köszönettel: fáradságot nem ismerő segítségükkel még a turéni mezőgazdasági repülőtéren dolgozó honfitársaimat is köszönhettem, még az ültetvényre is kimentünk, mert ott dolgozik egy hittestvérem.

Barquisimetóban alig 7-8 órás előkészítés, hívogatás után már istentiszteletet tarthattam a protestáns templomban. Ezen a helyen is felkerestem néhány családot. San Felipében csak fél napra álltam meg, három magyar testvérünket látogattam meg.

Néhány héttel később az IELV lelkészértekezletére Barinasba utaztam. Miután a nemrég fölépült kicsiny luteránus templomban befejeződött a közös program, elbúcsúztam elutazó lelkésztársaimtól és még két napig maradtam, hogy találkozzam kolóniánk ottani tagjaival. Hét férfi honfitársunkkal tudtam rövidebb-hosszabb ideig beszélgetni, közülük csak egy volt protestáns, a többi katolikus. Mindegyiküknek átadtam az "Üzenet" pünkösdi számát és gyülekezetünk köszöntését.

Befejezésül Isten iránti hálával emlékezem meg arról az örömteli tapasztalatomról, hogy mindegyik vidéki utamon voltak olyan testvérek, akik szeretettel, nagy áldozattal segítettek abban, hogy minél többeket meglátogathassak.

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZ- KERÜLET IGAZGATÓTANÁCSÁNAK ÉS ESPERESI KOLLÉGIUMÁNAK

ÁLLÁSFOGLALÁSA

(A dokumentumból az Egyház és Világ (Budapest, '90.VI.15.-23.) című protestáns lap alapján közlünk részleteket.)

Egyházunk Vezetősége kinyilvánítja, hogy szakít az államegyházi konformizmus eddigi gyakorlatával, és politikai elkötelezettséget vállal hazánk társadalmá iránt.

Az egyház nem maradhat apolitikus. Hitének és tanításának köteleztetésével osztoznia kell országunk, illetve hívő népének társadalmi gondjaiban, politikai természetű kérdéseiben állást kell foglalnia, a maga módján, sajátos szellemiségével és eszközeivel azok megoldásához. (...)

Felhívjuk a figyelmet arra, amiről a politikai harcok és zaklatott társadalmunk forгатagában hajlamosak vagyunk elfelejtkezni; a munkára. Munka, a gazdasági válság leküzdése nélkül nem számíthatunk igazi megoldásra. Keresztyén hitünk hagyományos egyezményei értelmében szólítunk fel mindenkit imádságra és munkára. Ora et labora!

2. Mint magyar egyház, kötelességünknek ismerjük népünk szolgálatát és képviselőjét. Ez a mi létünk-ből fakadó, sajátos feladatunk.

Elítéljük azt a magyarellenes közhangulatot, melyet a kulisszák mögött meghúzódó diverziós, antidemokratikus erők a sovinizmus felébresztésével idéztek elő társadalmunkban. Ez a ceausizmus egyenes folytatása.

Érthetetlennek tartjuk a kormány tétova, habozó, sokszor bűnpártoló magatartását, mellyel tápot ad a sovinizta megnyilvánulásoknak, sőt a magyar kisebbséget teszi felelőssé a nemzetiségi ellentétekért és a sovinizmus feléledéséért. Románia egészének árt a kormányzat, amikor nem biztosítja a nemzetiségi kisebbségek teljes jogait.

Egyházunk aggasztónak ítéli a romániai magyarság tömeges kivándorlását. Meggyőződése, hogy a kormány-nak felelős lépéseket kell tennie a folyamat okainak

megszüntetésére, elejét véve egy, a bulgáriaihoz hasonló tragédiának. Népünk együtt és békeességben szeretne élni a román néppel, de saját életlehetőségei csorbítása nélkül.

Egyházunk támogatja a Romániai Magyar Demokrata Szövetség harcát a demokráciáért és a magyarság közösségi jogainak kivívásáért. Hasonlóképpen közösséget vállal a Romániai Magyar Keresztyén Demokrata Párttal, mely a keresztyén értékeket képviseli.

3. A Nemzeti Megmentési Front és Kormány nemzeti jogokat ígérő, ünnepélyes állásfoglalásai papíron maradtak. A magyar kisebbség ügye háttérbe szorult. (...)

Meggyőződésünk, hogy a nemzetiségi kérdés tényleges rendezése elsősorú érdeke magának a román népnek, és egyik előfeltétele hazánk felvirágzásának.

A megbékélés bibliai igéjével zárjuk nyilatkozatunkat: „Egyek legyetek”. Adja Isten, hogy így legyen.

Nagyvárad, 1990.május 14.

Dr.Tökés László
püspök

Papp Benjámín
tanácsos

Magyarországon a hittudományi főiskolák, teológiai akadémiák egyetemi rangot kaptak. (Ez nem jelenti azt, hogy államosították ezeket az iskolákat)

GYÁSZHÍR

Július 12-én eltemettük Palócz Sándorné, sz. Szokolgrády-Gyurich Ilona 59 éves asszonytestvérünket, akiben a gyülekezet és a Nőegylet titkárnője az édesanyját gyászolja. Isten vigasztalását, kegyelmét kérjük a család ittmaradt tagjainak.

Karácsony volt, gyönyörű. Most már tudom, hogy gyönyörű. Ültünk a TV előtt és féltünk és reménykedtünk és nógattuk, noszogattuk, tuszkoltuk a történeéseket a békeség felé, ahol elkerülhető a halál. Nem szeretem az öldöklést, Istenem, de nem szeretem! Játszani szeretek, nagyokat kacagni, rakoncátlanokodni kipirult arccal, úgy szívből, igazán. De most, Karácsony este nem játszottunk. Csak ültünk a TV előtt és féltünk. Emberek, tankok, lángoló házak, ujjongó öröm, fegyverropogás, kenyérosztás, kétségbeesett rohángálás, V betűt bökődő gyerekek, sebélykiáltások, hullámzó éneklés, menekülés képsorai váltották egymást. Nem értettem semmit. - Mi történik édesapám? Mondd meg nekem, de igazán mondd meg nekem, úgy mintha már én is nagy lennék. Mi történik velünk? - Édesapám rámnézett, magához szorított és csak ennyit mondott halkán, egyszerűen: Feltámadunk fiam, feltámadunk! Nem tudom pontosan mit jelent, de láttam, hogy Édesapám szemében furcsán megcsillant a bátortalan öröm, amint felszakad mellkasából a régóta dédelgetett egy szavas mondat : Feltámadunk !

- És az mit jelent édesapám?

- Azt fiam, hogy egy újabb földdarabkán lehet ember az ember, mosolyoghat ha kedve tartja, gondolkodhat, imádkozhat, szerelmet vallhat, vajúdhat anyanyelvén az életet teremtő asszony. A virág nyílhat színre való tekintet nélkül, kezét foghatnak nappal is a barátok, nem törvény többé a gyűlölet, befejezheti versét Farkas Árpai bácsi, jobbagyitelkén kosárfonás közben Anti bácsi énekelheti gyönyörű népdalainkat, és a farizeus zúzdák nem gyalázzák többé század szégyenére Károli Gáspárunk Szent Bibliáját...

Elhallgattunk. A TV-ben valaki kétségbeesetten kiáltotta: Nu trageti, ne lőjeteK, ne lőjeteK!

És én arra gondoltam, ha ez a Karácsonyi feltámadás ilyen szép, akkor nekem is, akkor mindanyiunknak kiáltanunk kell: nu trageti - Ne lőjeteK! Feltámadunk!

Ezt a verset Kisfalussy Lehel mondta el Budapesten a Sportcsarnokban - és a Magyar Televízióban - 1990. januárjában, azon az ünnepi estén, amelyen Tőkés László lelkész beszédet mondott, ígét hirdetett.

A kisfiú reményeire - reményeinkre - azóta rácáfoltak az események, erdélyi magyar testvéreink sorsa nem javult.

A dokumentumértékű szöveg előadását Betamax kazettáról egész gyülekezetünk láthatta.

ELŐZŐ, júniusban megjelent számunkban, a gyülekezeti program rovatában ezt írtuk:

„Július 29: reménység szerint ezen a vasárnapon templomunkban tartjuk a közös, ökuménikus istentiszteletet, illetve misét a néptánc-találkozó szereplőivel és közönségével”.

Nem rajtunk múlott, hogy ez a reménységünk nem vált valóra, „kettőn áll a vásár”. Arról a tervünkről azonban, hogy egyszer napon a mi templomunkban együtt dicsérjük Istent katolikus testvéreinkkel, még nem mondunk le. Talán kedvező jelnek vehetjük, hogy július 8-án - néhánynapos szabadságom idején - a protestáns istentisztelet igehirdetési szolgálatában éppen a magyar katolikus kollegám helyettesített. Segítségéért ezúton is köszönetet mondok! Bizonyára valenciai testvéreink sem haragudnának meg (!), ha egy évben legalább egyszer ökuménikus (azaz: közös protestáns - katolikus) magyar összejövetelt tartanánk. A helyszín természetesen felváltva lehetne a protestánsok, illetve a katolikusok temploma...

K.P.

NYOLC HÓNAPI ELŐKÉSZÍTÉS után június 2-án délután a lelkeszlakásban megtartottuk négy fiatal testvérünk nyilvános konfirmációi vizsgáját. A családtagokon kívül presbiterek és érdeklődők is részt vettek az emlékezetes alkalmon. Másnap pünkösdi, ünnepi istentiszteletünk keretében ugyanez a négy testvér fogadalmat tett és ezáltal befogadtuk őket egyházunk felnőtt tagjai közé. Sor került első úrvacsoravételükre is, szüleik, keresztszüleik társaságában. Mind a négyen újfordítású, teljes Bibliát kaptak ajándékba a gyülekezettől. A négy új egyháztag neve:

ANDRÁS Carlos,
KUNCKEL Zoltán,
SZATOLA Bernard és
SZATOLA Mihály.

Isten áldását kérjük életükre, tanulásukra, munkájukra és mind a három családra!

ÖRÖMHÍR

A VASÁRNAPI ISKOLAI SZÖVETSÉG
GYERMEKLAJPA

Hála és öröm tölti el a szívünket, hogy ötven év után útjára indíthatunk egy új, keresztyén gyermekújságot, amelyben szabadon hirdethetjük az ÖRÖMHÍRT: Jézus Krisztus új életre hívó, megtartó szeretetét. "Jöjj és kövess engem!" Állandó emblémánk is ezt fejezi ki: a Bibliában a hajó a megmenekülés szimbóluma. Ha mi Jézust választjuk Urunknak, abban a hajóban utazunk, amelynek Ő a kormányosa és a kereszt az árbóca, akkor biztos révbe jutunk. Próbáljátok ki ti is ezt az utat!

Ez a kép és az előbbi sorok az Örömhír című gyermeklap 1.évfolyamának első számából származnak. Szíves figyelmébe ajánljuk ezt az újságot mindazon szülőknél, akiknek nem mindegy, hogy gyermekük hogyan nő fel, mit olvas. Előfizetni a következő címen lehet:

Örömhír Szerkesztősége
Csernák Erzsébet
Budapest
Felső-erdősor u.5
Hungria 1068

KÉRDEZZÜK MEG AZ ÁLLATOKAT!

Feleljenek némelyik ember helyett!

A HÖRCSÖGÖT:

- Miért van tele a pofazacskód? Már jóllaktál!
- Mert materialista vagyok: Ne jusson másnak!

A TETŰT:

- Miért szívod az emberek vérért?
- Valamiből csak élni kell. Így könnyebb, mint dolgozni!

A SAKÁLT:

- Miért eszed a dögöt?
- Mert az élők visszaharaphatnak. A halottakat büntetlenül lehet rágni!

AZ OROSZLÁNT:

- Miért támadod meg a puskás vadászt? Meglőhet!
- Nem tűrhetem, hogy megfélemlítsenek! Szabadon akarom tenni, amit akarok!

A SAST:

- Miért szállsz fel oly magasra?
- Többet akarok látni!

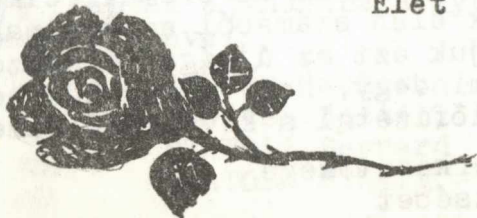
A PACSIRTÁT:

- Miért dalolsz annyit?
- Szébbé akarom tenni az életet. Másoknak is!

AZ IMÁDKOZÓ SÁSKÁT:

- Te miért imádkozol? Állatnak nem kötelező.
- Azok helyett teszem, akik emberek, mégsem imádkoznak!

(Mozdul a Föld - Katolikus
Élet 1990.márc.-ápr.)

GYŰLEKEZETÜNK PROGRAMJA

augusztus 19,26. vasárnap délelőtt 9- istentisztelet
szeptember 2. vasárnap délelőtt 9- istentisztelet,
úrvacsora.

szeptember 9,16,23,30. vasárnap délelőtt 9- isten-
tisztelet.

október 7. vasárnap délelőtt 9 istentisztelet, úr-
vacsora.

október 14,21,28. vasárnap délelőtt 9- istentiszte-
let.

október 28 -án **Őszi Vásár**

október 31. szerda: a Reformáció Emlékünnepén este
7-kor istentisztelet.

Az úrvacsoraosztások előtti héten előkészítő biblia-
órát tartunk.

Októbertől folytatjuk a konfirmációi felkészítést,
illetve a hittanórákat.

Valenciában általában a hónap utolsó vasárnapján tar-
tunk istentiszteletet:

augusztus 26-án és szeptember 30-án délután fél 5-kor.

Alkalmanként Puerto la Cruzban, Puerto Ordazban, Bar-
quisimetoban, Turenben és Maracaiboban is tartunk
istentiszteletet. Ezekről az alkalmakról igyekezünk
minden érdekeltet külön értesíteni.

A presbiteri gyűlések időpontja minden hónap 3. csü-
törtök este fél 8. Szeretettel kérjük a presbite-
reket, hogy a külön meghívás elmaradása esetén is
jöjjenek el.

Szeptember utolsó hetében háromnapos, magyar nyelvű
gyülekezeti gyermekprogramot tervezünk sok játékkal,
kirándulással, énekeléssel, no és természetesen ta-
nulással! A foglalkozásokat délelőtt - délután
tartjuk, s a Nőegylet segítségével még szerény ebéd-
ről is gondoskodunk. Korhatár: 5 - 14 év, de természe-
tesen a 4 és fél éveseket is örömmel fogadjuk. Ebbe
a korosztályba - óvatos számítások szerint is - leg-
alább 15 magyar, protestáns vallású gyerek tartozik.
Ha valaki „csak” a hívogatás szolgálatában tud segí-
teni, azt is köszönettel vesszük.

IMPRESOS
No Comertales

Congregación Hungara
Apartado 68 360
Caracas 1062- A
Venezuela

ISTENTISZTELETEK

Caracasban:

Vasárnap délelőtt 9-kor
magyar nyelven.

délelőtt 10:15 német

délelőtt 10:30 spanyol nyelven

Valenciában: minden hónap utolsó vasárnapjár
d.u. 4:30

- A lelkészi hivatal telefonja: 33 73 52.
- Címe: La Reforma, Prol. de la 4a. Av. con 3a. Transversal de Altamira, La Castellana.
- Hivatali órák: minden hétfő, szerda, péntek d.u. 3-tól - 6 - ig.

lelkipásztor : Kardos Péter (6 KP VIII.13)

Impreso por Acción Ecuéménica. Caracas.